

در خانه بمانید و سفر کنید؛ جاذبه های دیدنی مساجد جهان

مساجد در هر کشوری و برای هر ملتی از مهمترین اماکن مذهبی، تاریخی و فرهنگی هستند. سبک و شیوه ساخت مساجد مختلف در سراسر جهان نیز موجب شده این اماکن علاوه بر کارکرد اصلی خود، به جاذبه های خیره کننده ای از تاریخ و فرهنگ ملل تبدیل شوند.

به گزارش سایت خبری پرسون، باید گفت که فعالیت مساجد در اروپا با توجه به اینکه بخش های مختلف این قاره طی دوره هایی تحت کنترل مسلمانان بوده است، قدمتی بسیار طولانی دارد؛ برای مثال حضور عثمانی ها در منطقه بالکان، مورها در اسپانیا و تاتارها در کشورهای بالتیک باعث بر جای ماندن میراث غنی اسلامی در اروپا شدند که مساجد بخشی از این میراث غنی هستند.

مسجد «کوردوبا» یکی از منحصر به فردترین دستاوردها و شاهکارهای قرن ها حضور مسلمانان در سرزمین آندلس، اسپانیا بوده که در شهر کوردوبا واقع شده است. این مسجد بی شک یکی از مهمترین بناهای اسلامی در سراسر جهان و اروپاست.

شهر کوردوبا در جنوب اسپانیا و در منطقه اندلس قدیمی قرار دارد و یکی از مهمترین مراکز حکومتی مسلمان فاتح اروپا بود که از طریق آن بخش های شمالی اروپا و آفریقا را تحت تسلط خود داشتند. ناحیه کوردوبا یکی از اسرارآمیزترین بخش های اسپانیا است که وجود داستان های عجیب در مورد آن بازدید از مسجدش را با هیجان همراه خواهد کرد.

گفته می شود که بنای مسجد کوردوبا در ابتدا مربوط به کلیسا بوده و پس از فتح اسپانیا توسط تمدن های اسلامی به مسجد تبدیل شده است و چون در دوره های مختلفی این چرخه اسلام و مسیحیت چند باری در اسپانیا تغییر کرده این بنا در حال حاضر به مسجد کلیسای کوردوبا شناخته می شود. همین دو کاربری بودن بنای کوردوبا به نمادی از تلفیق هنر اسلامی و مسیحی تبدیل شده که در هنگام بازدید چشم ها را خیره می کند.

این مسجد اما در قرن هشتم که اسلام در اسپانیا گسترش پیدا کرده بود به یکی از ۳۰۰ مسجد اروپایی تبدیل شد که برای رقابت با قسطنطنیه و دمشق بنا شده بود و به عنوان یکی از مهمترین بناهای معماری اسلامی که از زمان مورورها باقی مانده بود در سال ۱۹۸۴ میلادی همراه با بخشی از شهر کوردوبا در لیست میراث جهانی یونسکو قرار گرفت.

برخی معتقدند که تغییرات مذهبی شهر کوردوبا که در طول تاریخ رخ داده به خوبی در بنای باشکوه مسجد جامع این شهر به نمایش درآمده است و بنای ایم مسجد کلیسا یکی از بهترین نمونه های معماری مغربی است.

البته در خصوص محل قرارگیری این مسجد نیز گفته شده که در ابتدا محل مسجد منزلگاه یک معبد رومی بوده که بعد از مدت ها به کلیسای «ویزیگوت» تبدیل شده است. سپس در سال ۷۱۱ میلادی زمانی که مسلمان ها به سرزمین آندلس ورود کردند، کلیسای ویزیگوت به دو بخش یکی برای عبادت مسیحیان و دیگری برای عبادت مسلمانان تقسیم شد. با این حال گفته می شود که «امیر عبدالرحمان» در سال ۷۸۴ دستور تخریب بخش کلیسا را صادر و شروع به ساخت مسجدی بزرگ کرد. ساخت بنای این مسجد چیزی بیش از دو قرن به طول انجامید و سرانجام در سال ۹۸۷ میلادی ساختمان مسجد پس از اتمام به بزرگترین مسجد در تمام قلمرو اسلام تبدیل شد.

در خصوص نام این مسجد کلیسا همچنین می توان گفت که مردم و علاقه مندان علاوه بر «کوردوبا» با نام «طرقیه» که یک نام عربی است برای نام گذاری این مسجد استفاده می کنند، البته نام این مسجد کلیسا در اسناد تاریخی به جای مانده از گذشته به نام «مسجد جامع حضرت» نیز به ثبت رسیده است.

همانطور که گفته شد این مسجد یکی از مهمترین نمونه های معماری اسلامی در غرب است و سبک هایی از معماری اموی و اسپانیایی در آن به کار رفته است؛ برای مثال سبک های گوتیک، رنسانس و باروک از مهمترین سبک های معماری غربی هستند که در نمای بیرونی و داخلی این مسجد کلیسا به چشم می خوردند و چشمان مخاطب خود را خیره می کنند.

مسجد کوردوبا که در ۴ مرحله مختلف در بیش از ۲۰۰ سال ساخته شد از قسمت های متفاوتی مانند تالاری پر از ستون، حیاطی با یک حوض در وسط، باغ یرتقال، محوطه ای سرپوشیده در اطراف حیاط و مناره تشکیل شده است.

این مسجد مناره‌هایی به ارتفاع ۲۰ متر دارد که با سنگ‌های مرمر پوشیده شده‌اند و روی آن‌ها با طراحی‌های اسلامی منقش شده است، کوردوبا همچنین علاوه بر مناره‌های گفته شده میزبان مناره دیگری به ارتفاع ۹۳ متر بوده که در بخش جنوبی مسجد واقع شده و در آن از ۱۹ در مسی استفاده شده است.

بنای کوردوبا چیزی حدود ۱۸۰ متر طول و ۱۳۰ متر عرض دارد و تنها کمی از کلیسای سنت پیر در رم کوچکتر است؛ این ساختمان تاریخی اما بیشتر با طاق‌های بزرگی شناخته می‌شود که به طاق‌های «کلیسای جامع آخن» در آلمان شبیه هستند. نکته قابل توجه در خصوص ساختمان این مسجد تعداد ستون‌های مرمر و سنگ عقیق سلیمانی آن است که به ۸۵۶ مورد می‌رسد و گفته شده که آن‌ها را از بقایای معبد رومی سابق این مکان و سایر ساختمان‌های ویران شده رومی به کار گرفته‌اند و با نور هزاران چراغ روغنی کوچک در شب روشن می‌شوند.

یکی دیگر از قسمت‌های مهم این مسجد کلیسا طاق نعل اسبی آن است که با قطعات طلا و خطاطی‌های گوناگون تزئین شده و ترکیب درخشانی از رنگ‌های طلایی، آبی تیره، زرد و قهوه‌ای مایل به قرمز را به وجود می‌آورد.

همچنین در قسمت محراب مسجد گنبد هشت‌ضلعی زیبایی وجود دارد که با ستون‌ها و موزاییک‌های سبک بیزانس احاطه شده و نوشته‌هایی به زبان عربی را در برمی‌گیرد. در مرکز این مسجد نیز همانطور که گفته شده بود «کلیسای رنسانس» ساخته شد که به قرن ۱۶ میلادی تعلق دارد و محراب بلند، سقف گوتیک، منبر باروک، دیوارهای رنسانس و طاق‌های اسلامی را شامل می‌شود که ترکیب این سبک‌های معماری مختلف در کنار یکدیگر، فضایی منحصر به فردی را به وجود آورده است.

منبع:

owaytours.com

whc.unesco.org